

Mái trường xưa

Khi nhắc đến “Tuổi học trò” thì trong ký ức lại hiện ra với bao điều thân thương về ngôi trường, thầy- cô giáo và bạn bè yêu quý. Có lẽ đó là những năm tháng của tuổi thơ đẹp và bình yên nhất trong cuộc đời của mỗi con người. Giờ đây tuy tuổi đã cao nhưng hình bóng thầy cô và ngôi trường Trung học Phạm Hồng Thái - Pleiku vẫn mãi in đậm trong trái tim của tôi.

Ngôi trường thân yêu ấy của tôi xuất thân từ Trường Trung học Bán Công Pleiku (khai giảng vào tháng 9 năm 1970). Lúc này trường được sáng lập bởi thầy giáo Thái Văn Duy. Khởi đầu gồm các lớp Độ Nhất cấp (lớp 6,7,8,9) với 5 phòng học nằm chung trong khuôn viên trường Nam Tiểu học (nay là trường PTTH chuyên Hùng Vương Pleiku). Để tách khỏi cơ sở này, năm 1971 trường được xây cất trên một ngọn đồi thoai thoải nằm trên con đường Lê Lợi nổi dài (nay là trường THCS Phạm Hồng Thái - TP Pleiku, đường Phạm Văn Đồng). Trường được công lập hóa và mang tên là trường Trung học Tỉnh hạt Pleiku và chính thức khai giảng vào ngày 25 tháng 5 năm 1971. Thầy giáo Thái Văn Duy tiếp tục đảm nhận chức vụ Hiệu Trưởng của trường cho tới cuối tháng 2 năm 1973 để nhận nhiệm vụ mới. Tháng 3 năm 1973 thầy Nguyễn Đăng Dự đảm nhận chức vụ Hiệu Trưởng. Do yêu cầu của thầy Nguyễn Đăng Dự trường Trung học Tỉnh Hạt Pleiku đã được chính thức mang tên trường Trung học Phạm Hồng Thái Pleiku kể từ tháng 6 năm 1973. Đến niên khóa 1974-1975 ngoài những lớp ở bậc Độ nhất cấp trường đã có bậc Độ Nhị cấp với các lớp 10, lớp 11 và lớp 12 A và B. Từ ngày nước nhà hoàn toàn độc lập thống nhất đến nay, cơ sở nhà trường không ngừng nâng lên ngày càng khang trang, bề thế đáp ứng cho nhu cầu của học sinh. Chất lượng giáo dục thường xuyên được chú trọng. Từ chính mái trường này, bao lớp học sinh đã bước đi trong niềm tin kiến thức vững vàng, bay lên cùng thời đại.

Một mái trường đã hình thành cách đây 45 năm. Tuy không khang trang như bây giờ, nhưng với chúng tôi sao thấy đẹp đẽ, gắn liền với bao buổi học đã không biết tự bao giờ, in sâu vào tiềm thức mỗi chúng tôi. Có lẽ các bạn học sinh có mặt vào

những ngày đầu còn nhớ như in những ngày khiêng từng miếng ván ép, vác từng bao xi măng xây dựng trường. Nhìn cổng trường tuy đơn sơ nhưng Logo trường “Tay cầm bó đuốc” thể hiện được tinh thần hiếu học của chúng tôi thời bấy giờ. Những phòng học được xây dựng theo hình chữ U trên một ngọn đồi thoai thoải thoáng mát. Đi qua cổng trường, dãy lớp học bên phải được nối tiếp nhau bằng những bậc tam cấp, giáp với hàng giậu rợp hoa cúc quỳ vàng lung linh trước gió khi mùa đông về của Ty Thanh Niên. Bên trái chỉ có hai phòng học, liền kề là một khoảng đất dùng để làm sân nhảy xa, nhảy cao và bóng chày. Dãy phòng ngang tựa lưng vào sườn đồi nhìn ra đường Lê Lợi nối dài dùng cho các học sinh khối lớp 11 và 12 học và giành một phòng cho thầy Hiệu trưởng làm việc. Khoảng đất đằng sau trường giáp với thung lũng (nay là nhà hàng Thiên Thanh 2- Pleiku) có nhiều loài hoa dại đủ sắc màu không tên. Làm sao quên được những buổi nghỉ học cùng nhau dạo thung lũng để tìm hoa phong lan hoặc bắt cá nướng với lửa rơm còn sót lại trên cánh đồng của người đồng bào sau mùa gặt. Nhất là khi ánh mặt trời lên chiếu qua thung lũng đầy sương thành một màu hồng. Ngồi ngắm “Thung lũng hồng” mà ai cũng mộng mơ về tình yêu lứa tuổi học trò. Nhìn những cây phượng, cây lông nãi xanh tươi, thật thân thiện và sao đáng yêu đến thế ! Chúng để lại trong chúng tôi vô vàn hồi ức đẹp với những hình ảnh cùng bạn bè xúm nhau trồng, rào chắn, xới đất, bón phân, tưới nước cho hơn 50 cây phượng con trong khuôn viên trường cho chóng lớn, tỏa bóng mát. Cũng không quên được những buổi làm con đường nhựa hắc - ín trên sân trường. Để rồi các thầy, cô và học sinh không còn trơn trượt khi mùa mưa đến và khi hè về nhìn cánh phượng hồng với bao lưu luyến chép cho nhau từng trang lưu bút.

Một điểm chắc chắn rằng, không thể nào quên hình dáng quý Thầy giáo, Cô giáo cũ trong mỗi niên học của mình, từ giọng nói đáng đi, những âm thanh dịu dàng hòa vào từng tiết học ấy đã ghi khắc trong tâm tư. Đó là hành trang kiến thức được truyền tải bằng tất cả lương tâm nhà giáo. Không chỉ dừng ở đó, còn trang bị cho chúng tôi những kỹ năng cơ bản về hoạt động xã hội và tính độc lập tư duy, sáng tạo để không ngỡ ngàng khi bước vào đời. Làm sao quên hình ảnh vận động tranh cử vào Ban đại diện học sinh nhà trường. Rồi từ những đợt tổ chức trại hè hoặc làm báo chí... tất cả chúng tôi đều lên kế hoạch, kịch bản và triển khai. Thầy, Cô ơi ! Hoa thơm, trái chín rục rĩ, thành công chúng em có được hôm nay đều nhờ có Thầy, Cô. Mỗi giây phút trôi qua đều thật đáng trân trọng. Bằng cả tấm lòng, chúng em kính gửi đến quý Thầy, Cô giáo lòng kính trọng và biết ơn. Chúng ta

cũng không bao giờ quên một thời lứa tuổi học trò: Hồn nhiên nhưng cũng tinh nghịch; mạnh mẽ nhưng cũng có lúc dỗi lòng cho chút riêng tư. Chỉ một cái liếc mắt nhìn nhau nhanh như tia chớp mà kéo dài nỗi nhớ mấy mươi năm. Trái ổi chia nhau từng miếng chất; trái khế chua, cắn chung trào nước mắt mà cả lũ cười rung cả bảng đen, phấn trắng. Ôi xanh mướt ngoài sân trường cây lá/Đứng gọi nhau trong nắng sớm mai hồng/Như đàn chim ca hót khi sổ lồng/Thả chút mộng trong tôi chùng nắng ấm/Đôi mắt biếc tôi mơ về tuổi ngọc/Thấy yêu thương rơi xuống ngập quanh phòng/ Ôi bàn ghế, thầy cô và bè bạn/ Ngược nhìn lên ngày nắng mới tôi thương...

Những vần thơ đó trong đặc san hè 1974- Trung học Phạm Hồng Thái - Pleiku xưa vẫn còn vang mãi trong chúng tôi. Dù thời gian có đi qua, tuổi tác có già đi nhưng trong lòng vẫn hoài niệm về ngôi trường xưa và những cảm xúc đầy kỷ niệm để thương một thời lứa tuổi học trò./.

Nguyễn Sáu

12B niên khóa 1974 - 1975

CẢM NHẬN MỘT CHUYẾN PLEIKU

Tặng em Phạm Phúc (Nha Trang)

Hôm nay về lại Pleiku
Vẫn chiều se lạnh sáng mù sương rơi
Đẹp sao phố núi kia ơi
Còn anh còn chị một đời mến thương

Về thăm lại một con đường
Bỗng dung đứng lại vẫn vương trong lòng
Nhớ ngày người ấy lấy chồng
Pleiku nay mãi mùa đông mát rồi.

Nguyễn Sáu

15/3/2015